

<p>disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה</p>		<p>statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה</p>		מקרא-key:	
כתובות-מי שהיה נשוי	מאי דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ			
מימרא	מאי דאמר				
מי שהיה נשוי ב' נשים, ומכר את שדהו, וכתבה ראשונה ללוקח דין ודברים אין לי עמך - השניה מוציאה מהלוקח וראשונה מן השניה והלוקח מן הראשונה, וחזרות חלילה, עד שיעשו פשרה ביניהם.					ג
וכן בעל חוב וכן אשה בעלת חוב.					ג
וכי כתבה ליה מאי הוי?					ג
האומר לחבירו דין ודברים אין לי על שדה זו, ואין לי עסק בה, וידי מסולקת הימנה - לא אמר כלום	והתניא:				ג
הכא במאי עסקינן - בשקנו מידה.					ג
וכי קנו מידה מאי הוי? תימא: נחת רוח עשיתי לבעלי					ג
לקח מן האיש וחזר ולקח מן האשה - מקחו בטל	מי לא תנן:				ג
אלמא יכולה היא שתאמר: נחת רוח עשיתי לבעלי					ג
לא קשיא: הא ר"מ, הא ר' יהודה	רב זירא אמר רב חסדא:				ג
כתב לראשון ולא חתמה לו, לשני וחתמה לו - איבדה כתובתה, דברי ר"מ	דתניא: [רבי מאיר]				ג
יכולה היא שתאמר נחת רוח עשיתי לבעלי, אתם מה לכם עלי.	רבי יהודה:				ג
ורבי סתם לה הכא כר"מ, וסתם לה התם כר' יהודה?					ג
בגרושה ודברי הכל.	רב פפא:				ג
כולה ר"מ היא, ועד כאן לא קאמר ר"מ התם - אלא בשני לקוחות, דאמרי לה: אי איתא דנחת רוח עבדת - לקמא איבעי לך למיעבד, אבל בלוקח אחד אפילו רבי מאיר מודה, ומתני' - דכתב ליה לאחר.	רב אשי:				ג
אין נפרעים מנכסים משועבדים במקום שיש נכסים בני חורין ואפ"ה הן זיבורית.	תנן התם:				ג
אישתדוף בני חרי מהו דליטרופ ממשעבדי?	איבעיא להו:				ג
כתב לראשון ולא חתמה לו, לשני וחתמה לו - איבדה כתובתה, דברי ר"מ	ת"ש: [רבי מאיר]				ג
ואי סלקא דעתך אשתדוף בני חרי טריף ממשעבדי, נהי דאיבדה כתובתה משני, מראשון מיהא תיגב?					ג
מאי איבדה? איבדה משני.	רב נחמן בר יצחק:				ג
שתי תשובות בדבר: חדא, דאיבדה לגמרי משמע	רבא:				ג
לוה מן האחד ומכר נכסיו לשנים, וכתב בעל חוב ללוקח שני דין ודברים אין לי עמך - אין לו על לוקח ראשון כלום, מפני שיכול לומר הנחתי לך מקום לגבות הימנו	ועוד תניא:				ג
התם איהו דאפסיד נפשיה בידים.	[רבא][עפ"י רש"י]				ג
והא מעשים בכל יום, דהווא גברא דמישכן ליה פרדיסא לחבריה לעשר שנין וקש לחמש שנין, ואתא לקמיהו דרבנן וכתבו ליה טירפא	רב יימר לרב אשי:				ג
התם נמי אינהו הוא דאפסידו אנפשיהו, כיון דהוו ידעי דפרדיסא עביד דקיש, לא איבעי להו למיזבן.					ג
והלכתא: אשתדוף בני חרי טרפא ממשעבדי.					ג
נכסי ליק ואחריו לפלוגי, ועמדה וניסת - בעל לוקח הוי, ואין לאחריך במקום בעל כלום.	אביי:				ג
כמאן?					ג
כי האי תנא					ג
נכסי ליק ואחריו לפלוגי, ירד הראשון ומכר - השני מוציא מיד הלקוחות, דברי רבי	דתניא: [רבי]				ג
אין לשני אלא מה ששייר ראשון.	רשב"ג:				ג

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

Talmud Navigator

כתובות-מי שהיה נשוי	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא													
ומי אמר אביי הכי?											?		צה:
איזהו רשע ערום? זה המשיא עצה למכור בנכסים כרשב"ג.	והאמר אביי:										?	◇	צה:
מי קאמר תינשא? נשאת קאמר.											!	◇	צה:
נכסי לין ואחרין לפלוני, ומכרה ומתה - הבעל מוציא מיד הלקוחות, ואחרין מיד בעל, ולוקח מיד אחרין, ומוקמינן לכולהו בידא דלוקח.	ואמר אביי:											■ ◇	צה:
וחזרות חלילה, עד שיעשו פשרה ביניהן?	מאי שנא מהא דתנן:										?	◇	צה:
התם אית להו פסידא לכולהו, הכא לוקח הוא דאית ליה פסידא.											!	◇	צה:
מי אמר אביי הכי?	אזל רפרם אמר לשמעתא קמיה דרב אשי:										?		צה:
נכסי לין ואחרין לפלוני, עמדה וניסת - בעל לוקח הוי, ואין לאחריך במקום בעל כלום.	והאמר אביי:										?	◇	צה:
התם דאמר לה כשהיא פנויה, הכא דאמר לה כשהיא נשואה מאי קאמר לה? אחרין ליקני, בעל לא ליקני.	א"ל: [רב אשי]										!	◇	צה:
וכן בעל חוב.												■	< צה:
וכן בעל חוב ושני לקוחות וכן אשה בעלת חוב ושני לקוחות.	תנא:											■ ◇	צה:
הדרן עלך מי שהיה נשוי												◇	

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ‡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

כתובות-אלמנה ניוזנות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	צו:
אלמנה ניוזנות מנכסי יתומים, מעשה ידיה שלהן, ואין חייבין בקבורתה יורשיה יורשי כתובתה - חייבין בקבורתה.													■	צו:
ניזונת תנן או הניזונת תנן? ניוזנת תנן - וכאנשי גליל, ולא סגי דלא יהבי לה, או דלמא הניזונת תנן - כאנשי יהודה, ואי בעו לא יהבי לה?	איבעיא להו:												◊ ^	צו:
מציאית אלמנה לעצמה	תא שמע, אמר רבי זירא אמר שמואל:												◊ ‡	צו:
אי אמרת בשלמא הניזונת תנן - שפיר, אלא אי אמרת ניוזנת תנן - ניהו כבעל, מה בעל מציאית אשה לבעלה, הכא נמי מציאית אשה ליורשים													‡	צו:
לעולם אימא לך: ניוזנת תנן, טעמא מאי אמור רבנן מציאית אשה לבעלה? דלא תיהוי לה איבה, הני תיהוי להו איבה.													◊ !	צו:
כל מלאכות שהאשה עושה לבעלה - אלמנה עושה ליורשים, חוץ ממזיגת הכוס, והצעת המטה, והרחצת פניו ידיו ורגליו.	רבי יוסי בר חנינא:												◊ ■	צו:
כל מלאכות שהעבד עושה לרבו - תלמיד עושה לרבו, חוץ מהתרת מעל.	רבי יהושע בן לוי:												◊ ■	צו:
לא אמרן אלא במקום שאין מכירין אותו, אבל במקום שמכירין אותו לית לן בה.	רבא:												■	צו:
ובמקום שאין מכירין אותו נמי, לא אמרן אלא דלא מנח תפלין, אבל מנח תפלין ל"ל בה.	רב אשי:												◊ ■	צו:
כל המונע תלמידו מלשמשו - כאילו מונע ממנו חסד, שנא: (איוב ו') למס מרעהו חסד.	ר' חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:												◊ ■	צו:
אף פורק ממנו יראת שמים, שנאמר: (איוב ו') ויראת שדי יעזוב.	רב נחמן בר יצחק:												◊ ■	צו:
אלמנה שתפסה מטלטלין במוזנותיה - מה שתפסה תפסה.	רבי אלעזר:												◊ ■	צו:
אלמנה שתפסה מטלטלין במוזנותיה - מה שתפסה תפסה.	תניא נמי הכי:												■	צו:
מעשה בכלתו של ר' שבתאי שתפסה דסקיא מלאה מעות, ולא היה כח ביד חכמים להוציא מידה.	וכן כי אתא רב דימי:												○	צו:
ולא אמרן אלא למוזני, אבל לכתובה - מפקינן מינה.	רבינא:												◊ ■	צו:
מ"ש לכתובה? דמקרקעי ולא ממטלטלי, מוזנות נמי ממקרקעי ולא ממטלטלי: אלא למוזני מאי דתפסה תפסה, הכי נמי לכתובה.	מתקיף לה מר בר רב אשי:												◊ ‡	צו:
הכי אמרינן משמיה דרבא כוותך.	רב יצחק בר נפתלי לרבינא:												○	צו:
אלמנה ששהתה שנים ושלש שנים ולא תבעה מוזנות - איבדה מוזנות.	רבי יוחנן משמיה דרבי יוסי בן זימרא:												◊ ■	צו:
השתא שנים איבדה, שלש מיבעיא?													‡	צו:
לא קשיא: כאן בעניה, כאן בעשירה אי נמי, כאן בפרוצה, כאן בצנועה.													◊ !	צו:
לא אמרן אלא למפרע, אבל להבא יש לה.	רבא:												◊ ■	צו:
יתומים אומרים נתננו והיא אומרת לא נטלתי, על מי להביא ראיה? נכסי בחזקת יתמי קיימי, ועל אלמנה להביא ראיה, או דלמא נכסי בחזקת אלמנה קיימי, ועל היתומים להביא ראיה?	בעי ר' יוחנן:												◊ ^	צו:
אלמנה כל זמן שלא ניסת - על היתומים להביא ראיה, ניסת - עליה להביא ראיה.	ת"ש, דתני לוי:												◊ ! ■	צו:
כתנאי:	רב שימי בר אשי:												◊ !	צו:
מוכרת וכותבת אלו למוזנות מכרתי ואלו לכתובה מכרתי, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]												◊ ■ !	צו:
מוכרת וכותבת סתם, וכן כחה יפה:	רבי יוסי:												◊ ■ !	צו:
מאי לאו בהא קמפלגי:													!	צו:
לר' יהודה דאמר בעי לפרושי, סבר: נכסי בחזקת יתמי קיימי, ועל האלמנה להביא ראיה	[רבי יהודה]												◊ ■ !	צו:
לא בעי לפרושי, נכסי בחזקת אלמנה קיימי, ועל היתומים להביא ראיה.	רבי יוסי סבר:												◊ ■ !	צו:
ממאי? דלמא דכולי עלמא - נכסי בחזקת אלמנה קיימי, ועל היתומים להביא ראיה, ורבי יהודה עצה טובה קמ"ל, דלא ליקרו לה רעבתנותא													◊ ‡	צו:

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

כתובות-אלמנה ניזונת		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא	מאן דאמר										
והלכתא: זבין ולא איצטריכו ליה זוזי, הדרי זביני.										◊	צז.
אלמנה בין מן האירוסין בין מן הנשואין - מוכרת שלא בבית דין	[ת"ק]									◊	צז.
מן הנשואין - מוכרת שלא בבית דין, מן האירוסין - לא תמכור אלא בבית דין, מפני שאין לה מזונות, וכל שאין לה מזונות - לא תמכור אלא בבית דין.	רבי שמעון:									◊	צז.
בשלמא מן הנשואין - משום מזוני, אלא מן האירוסין מאי טעמא?										⚡	צז.
משום חינא	עולא:									⚡ !	צז:
לפי שאין אדם רוצה שתתבזה אשתו בבית דין.	רבי יוחנן:									⚡ !	צז:
מאי בינייהו?										⚡	צז:
איכא בינייהו גרושה, למאן דאמר משום חינא, גרושה נמי בעיא חן למאן דאמר לפי שאין אדם רוצה שתתבזה אשתו בבית דין, גרושה לא איכפת ליה.										!	צז:
וגרושה לא תמכור אלא בבית דין	תנן:									⚡	צז:
בשלמא למאן דאמר לפי שאין אדם רוצה שתתבזה אשתו בבית דין, גרושה לא איכפת ליה אלא למאן דאמר משום חינא, גרושה נמי בעיא חן										⚡	צז:
הא מני? ר' שמעון היא.										!	צז:
אי רבי שמעון										⚡	צז:
מן האירוסין לא תמכור כן!	הא תנא ליה רישא:									⚡	צז:
מהו דתימא אלמנה מן האירוסין הוא, דלא נפיש חן דידה, אבל גרושה דנפיש חן דידה - אימא תיבעי חן.										!	צז:
כל שאין לה מזונות	הא נמי תנינא:									⚡	צז:
לא תוויי מאי? לאו לאתויי גרושה										⚡	צז:
לא, לאתויי מגורשת ואינה מגורשת, כדרכי זירא										!	צז:
כל מקום שאמרנו מגורשת ואינה מגורשת - בעל חייב במזונות!	דאמר ר' זירא:									!	צז:
כשם שמוכרת שלא בב"ד, כך יורשיה יורשי כתובתה מוכרים שלא בבית דין	ת"ש:									⚡	צז:
בשלמא למאן דאמר לפי שאין אדם רוצה שתתבזה אשתו בבית דין, כי היכי דאיהי לא ניחא ליה דתתבזי, יורשיה נמי לא ניחא ליה דליבזו אלא למאן דאמר משום חינא, יורשיה מאי חן איכא?										⚡	צז:
כגון שירשתה בתה או אחותה.	תרגמה עולא:									!	צז:
מכרה כתובתה או מקצתה, משכנה כתובתה או מקצתה, נתנה כתובתה לאחר או מקצתה - לא תמכור את השאר אלא בבית דין	[ת"ק]									⚡	צז:
מוכרת היא אפי' ארבעה וחמשה פעמים, ומוכרת למזונות שלא בבית דין וכותבת למזונות מכת'י	חכמים:									⚡	צז:
וגרושה לא תמכור אלא בבית דין.										■	צז:
מתניתין מני?										^	צז:
ר"ש היא										!	צז:
מכרה כתובתה, משכנה כתובתה, עשתה כתובתה אפותיקי לאחר - אין לה מזונות	דתניא: [רבי מאיר]									!	צז:
אע"פ שלא מכרה ולא משכנה כתובתה אלא מחציתה - אבדה מזונותיה.	רבי שמעון:									!	צז:
למימרא										■	צז:
דלא אמרי' מקצת כסף ככל כסף	דרכי שמעון סבר:									⚡	צז:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

Talmud Navigator

כתובות-אלמנה ניזונת	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמרי' מקצת כסף ככל כסף	ורבנן [רבי מאיר] סברי:											צז:
הא איפכא שמעינן להן												צז:
(ויקרא כ"א) והוא אשה בבתוליה פרט לבוגרת שכלו בתוליה, דברי ר"מ	דתניא: [רבי מאיר]											צז:
מכשירין בבוגרת	רבי אלעזר ורבי שמעון:											צז:
התם בקראי פליגי												צז:
בתולה - אפי' מקצת בתולים, בתוליה - עד דאיכא כולהו בתולים, בבתוליה - בכדרכה אין, שלא כדרכה לא	רבי מאיר סבר:											צז:
בתולה - שלמה משמע, בתוליה - אפילו מקצת בתולים, בבתוליה - שיהו כל בתוליה קיימין, בין בכדרכה בין שלא כדרכה.	רבי אלעזר ורבי שמעון סברי:											צז:
ההיא איתתא דתפסה כסא דכספא בכתובתה, קתבעה מזוני, אתאי לקמיה דרבא												צח:
זילו הבו לה מזונות, לית דחש להא דר' שמעון	אמר להו [רבא] ליתמי:											צח:
לא אמרינן מקצת כסף ככל כסף.	דאמר: [רבי שמעון]											צח:
מוכרת שלא בב"ד, צריכה שבועה או אין צריכה שבועה?	שלה ליה רבה בריה דרבא לרב יוסף:											צח:
ותבעי לך הכרזה												צח:
הכרזה לא קמיבעיא לי	אמר ליה: [רב יוסף]											צח:
אלמנה ששמה לעצמה - לא עשתה - ולא כלום	דא"ר זורא אמר רב נחמן:											צח:
ה"ד?												צח:
אי דאכרוז												צח:
אמאי לא עשתה ולא כלום?												צח:
אלא לאו דלא אכרוז												צח:
ולעצמה הוא דלא עשתה ולא כלום, הא לאחר מה שעשתה עשתה.												צח:
לעולם דאכרוז, ודאמרי לה: מאן שם ליך?												צח:
כי האי דההוא גברא דאפקידו גביה כיסתא דיתמי, אזל שמה לנפשיה בארבע מאה זוזי, אייקר קם בשית מאה, אתא לקמיה דרבי אמי												צח:
מאן שם ליך?	אמר ליה: [רבי אמי]											צח:
והלכתא: צריכה שבועה ואינה צריכה הכרזה.												צח:
אלמנה שהיתה כתובתה מאתים, ומכרה שוה מנה במאתים או שוה מאתים במנה - נתקבלה כתובתה.												צח:
היתה כתובתה מנה, ומכרה שוה מנה ודינר במנה - מכרה בטל, אפילו היא אומרת אחזיר דינר ליורשין - מכרה בטל	[ת"ק]											צח:
לעולם מכרה קיים, עד שתהא שם כדי שתשייר בשדה בת תשעה קבין, ובגנה בת חצי קב, וכדברי רבי עקיבא בית רובע.	רשב"ג:											צח:
היתה כתובתה ארבע מאות זוז, ומכרה לזה במנה ולזה במנה, ולאחרון יפה מנה ודינר במנה, של אחרון - בטל, ושל כולן - מכרן קיים.												צח:
מאי שנא שוה מאתים במנה? דאמרי לה את אפסדת, שוה מנה במאתים נמי תימא אנא ארווחנא												צח:
הכל לבעל המעות	רב נחמן אמר רבה בר אבוה, כאן שנה רבי:											צח:
הוסיפו לו אחת יתירה - הכל לשליח, דברי רבי יהודה	דתניא: [רבי יהודה]											צח:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-אלמנה ניזונת	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	רבי יוסי:											
חולקין	והתניא, רבי יוסי:											
הכל לבעל המעות	רמי בר חמא:											
לא קשיא: כאן בדבר שיש לו קצבה, כאן בדבר שאין לו קצבה.	רב פפא:											
הלכתא: דבר שיש לו קצבה - חולקין, דבר שאין לו קצבה - הכל לבעל המעות.	מאי קמ"ל?											
מאי קמ"ל?	שינויא דשינין שינויא הוא.											
שינויא דשינין שינויא הוא.	איבעיא להו:											
אמר ליה זבין לי ליתכא, ואזל זבין ליה כורא, מאי? מוסיף על דבריו הוא, וליתכא מיהא קני, או דלמא מעביר על דבריו הוא, וליתכא נמי לא קני?	רב יעקב מנהר פקוד משמיה דרבינא, ת"ש:											
אמר בעה"ב לשלוחו תן להן חתיכה לאורחין, והוא אומר טלו שתיים, והן נטלו שלש - כולן מעלו	אי אמרת בשלמא מוסיף על דבריו הוי, משום הכי בעל הבית מעל, אלא אי אמרת מעביר על דבריו הוי, בעל הבית אמאי מעל?											
השליח שעשה שליחותו - בעל הבית מעל, לא עשה שליחותו - שליח מעל	והתנן:											
הכא במאי עסקינן - דאמר להו טלו אחת מדעתו של בעל הבית ואחת מדעתי, ושקלו אינהו תלת.	ת"ש:											
היתה כתובתה מנה, ומכרה שוה מנה ודינר במנה - מכרה בטל	מאי לאו דזבין שוה מנה ודינר במנה ודינר, ומאי במנה? מנה שלה, ומאי אפי' אפי' היא אומרת אחזיר את הדינר ליורשים בדינר מקרקעי, וקתני: מכרה בטל											
ר"ב הונא בריה דרב נתן: לא, בדאזיל.	הא מדסיפא בדאזיל, הוי רישא בדלא אזיל											
היתה כתובתה ארבע מאות זוז, מכרה לזה במנה ולזה במנה, ולאחרון יפה מנה ודינר במנה, של אחרון - מכרה בטל, ושל כולן - מכרן קיים	דקתני סיפא:											
לא, רישא וסיפא בדאזיל, וסיפא הא קא משמע לן, טעמא דאזיל בדיתמי, אבל בדידה - מכרה קיים.	הא מדרישא שמעת מינה:											
היתה כתובתה מאתים, ומכרה שוה מנה במאתים או שוה מאתים במנה - נתקבלה כתובתה	מהו דתימא, התם הוא דאיסתלקא לה מהאי ביתא לגמרי, אבל הכא ניגזור מנה ראשון אטו מנה אחרון, קא משמע לן.											
הא לא תיבעי לך, היכא דאמר ליה זיל זבין לי ליתכא, וזבין ליה כורא - דודאי מוסיף על דבריו הוי, כי תיבעי לך - דאמר ליה זיל זבין לי כורא, ואזיל וזבין ליה ליתכא, מאי? מי אמרינן, א"ל: דטבא לך עבדי לך, דאי לא מצטרכי לך זוזי לא מצית הדרת ביה, או דלמא אמר ליה: לא ניחא לי דליפשו שטרי עילואי?	רבי חנינא מסורא, תא שמע:											
נתן לו דינר של זהב ואמר לו הבא לי חלוק, והלך והביא לו בשלש חלוק ובשלש טלית - שניהם מעלו	אי אמרת בשלמא שליח כי האי גוונא עושה שליחותו ומוסיף על דבריו הוי, משום הכי בעל הבית מעל, אלא אי אמרת מעביר על דבריו הוי, אמאי מעל?											
הכא במאי עסקינן - דאייתי ליה שוה שש בשלש.	אי הכי, שליח אמאי מעל?											
אי הכי, אימא סיפא, רבי יהודה אומר: אף בזה בעל הבית לא מעל, מפני שיכול לומר חלוק גדול הייתי מבקש ואתה הבאת לי חלוק קטן ורע.	מאי רע? רע בדמים, דאמר ליה: אי אייתית לי בשית, כל שכן דהוה שוה תרתי סרי.											
דיקא נמי												

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

כתובות-אלמנה ניזונת	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא											
רבא אמר ר"נ שליח כדדינן, מה דדינן לאו לדידהו, אף שליח נמי לאו לדידהו, לאפוקי אלמנה דלדידה	[רבא אמר ר"נ]									■	ק.
רב שמואל בר ביסנא אמר ר"נ כאלמנה, מה אלמנה יחידה, אף שליח יחיד, לאפוקי ב"ד דרבים נינהו.	[רב שמואל בר ביסנא אמר ר"נ]									■	ק.
והלכתא: שליח כאלמנה.										◊	ק.
ומאי שנא מהא דתנן:										?	ק.
האומר לשלוחו צא ותרום - תרום כדעת בעל הבית, ואם אינו יודע דעתו של בעל הבית - תרום בבינונית אחד מחמשים, פחת עשרה או הוסיף עשרה - תרומתו תרומה?	[תנן]									■ ?	ק.
התם כיון דאיכא דתרום בעין רעה ואיכא דתרום בעין יפה, א"ל: להכי אמדתיך, אבל הכא טעותא הוא, א"ל: לא איבעי לך למיטעי.										!	ק.
הלכה כדברי חכמים.	רב הונא בר חנינא אמר ר"נ:									■ ◊	ק.
ולית ליה לר"נ מה כח ב"ד יפה?										?	ק.
יתומים שבאו לחלוק בנכסי אביהן, ב"ד מעמידן להן אפוטרופוס ובוררין להם חלק יפה, הגדילו - יכולין למחות	והאמר ר"נ אמר שמואל:									◊ ■ ?	ק.
הגדילו - אין יכולין למחות, דא"כ, מה כח ב"ד יפה	ור"נ דידיה:									◊ ■ ?	ק.
לא קשיא: הא דטעו, הא דלא טעו.										!	ק.
אי דלא טעו, במאי יכולין למחות?										?	ק.
ברוחות.										!	ק.
מעשה ועשה רבי כדברי חכמים, אמר לפניו פרטא בנו של רבי אלעזר בן פרטא בן בנו של ר' פרטא הגדול: א"כ: מה כח ב"ד יפה? והחזיר רבי את המעשה.	כי אתא רב דימי אמר:									■ ◊	ק.
רב דימי מתני הכי.										■	ק.
מעשה וביקש רבי לעשות כדברי חכמים, אמר לפניו פרטא בנו של רבי אלעזר בן פרטא בן בנו של ר' פרטא הגדול: א"כ, מה כח ב"ד יפה? לא עשה רבי את המעשה.	רב ספרא מתני הכי:									■ ◊	ק.
לימא בהא קמיפלגי										?	ק.
טעה בדבר משנה חוזר	מר סבר: [רב דימי]									◊ ■ ?	ק.
אינו חוזר	ומר סבר: [רב ספרא]									◊ ■ ?	ק.
לא, דכ"ע - טעה בדבר משנה חוזר, ומר סבר: הכי הוה מעשה, ומר סבר: הכי הוה מעשה.										!	ק.
ארמלתא דזבינה - אחריות איתמי, וב"ד דזבין - אחריות איתמי.	רב יוסף:									■ ◊	ק.
פשיטא										?	ק.
אלמנה לא איצטריכא ליה, כי איצטריך ליה - בי דינא, מהו דתימא כל דזבין מבי דינא - אדעתא למיפק ליה קלא הוא דזבין, קמ"ל.										!	ק.
רשב"ג אומר כו'.										■	ק:
ועד כמה?										^	ק:
עד פלגא.	רב הונא בר יהודה אמר רב ששת:									!	ק:
ב"ד שמכרו שוה מאתים במנה או שוה מנה במאתים - מכרן קיים.	תניא נמי הכי, אמר רשב"ג:									■	ק:
ב"ד שמכרו בלא הכרה, נעשו כמי שטעו בדבר משנה וחוזרין	אמימר משמיה דרב יוסף:									■ ◊	ק:
נעשו? ודאי טען										?	ק:
שום היתומין - שלשים יום, ושום ההקדש - ששים יום, ומכריוזין בבקר ובערב	דתנן:									■ ?	ק:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
<p>key-מקרא-:</p>	

Talmud Navigator

כתובות-אלמנה ניזונת	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי מההיא הוה אמינא ה"מ שליח, אבל ב"ד לא, קמ"ל.												ק:
שום הדיינין שפחתו שתות או הותירו שתות - מכרן בטל	איתיביה רב אשי לאמימר:											ק:
הא שוה בשוה - מכרן קיים												ק:
מאי לאו דלא אכרון												ק:
לא, בדאכרון.												ק:
הא מדסיפא בדאכרון, הוי רישא בדלא אכרון												ק:
אם עשו אגרת בקורת, אפ"ל מכרו שוה מנה במאתים או שוה מאתים במנה - מכרן קיים	דקתני סיפא:											ק:
אלא לעולם בדלא אכרון, ולא קשיא: כאן בדברים שמכריון עליהן, כאן בדברים שאין מכריון עליהן												ק:
ואלו הן דברים שאין מכריון עליהן: העבדים, והמטלטלין, והשטרות.												ק:
עבדים טעמא מאי?												ק:
שמא ישמעו ויברחו												ק:
מטלטלין ושטרות?												ק:
שמא יגנבו.												ק:
ואיבעית אימא: כאן בשעה שמכריון, כאן בשעה שאין מכריון												ק:
לכרגא, למוזני, ולקבורה - מזבנינן בלא אכרותא.	דאמרי נהרדעי:											ק:
ואב"א: כאן במקום שמכריון, כאן במקום שאין מכריון												ק:
מעולם לא עשו אגרת בקורת בנהרדעא.	דאמר רב נחמן:											ק:
משום דבקיאי בשומא	סבור מינה:											ק:
לדידי מיפרשא לי מיניה דרב נחמן, משום דקרו להו בני אכלי נכסי דאכרותא.	א"ל רב יוסף בר מניומי:											ק:
מטלטלין של יתומים - שמין אותן ומוכרין אותן לאלתר	רב יהודה אמר שמואל:											ק:
מוכרין אותן לשווקים.	רב חסדא אמר אבימי:											ק:
ולא פליגי, הא דמיקרב שוקא, הא דמרחק שוקא.												ק:
רב כהנא הוה בידיה שכרא דרב משרשיא בר חילקאי יתמא, שהייה עד ריגלא, אמר: אע"ג דנפל ביה איצטא, מייתי זוזא חריפא.	[רב כהנא]											ק:
רבינא הוה בידיה חמרא דרבינא זוטי יתמא בר אחתיה, הוה לדידיה נמי חמרא, הוה קמסיק ליה לסיכרא, אתא לקמיה דרב אשי												ק:
מהו לאמטויי בהדן?	א"ל: [רבינא]											ק:
זיל, לא עדיף מדידך.	א"ל: [רב אשי]											ק:
הממאנת, השניה, והאילונית - אין להן כתובה ולא פירות, ולא מזונות ולא בלאות												ק:
אם מתחלה נשאה לשם אילונית - יש לה כתובה.												ק:
אלמנה לכ"ג, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממזרת ונתינה לישראל, בת ישראל לנתין ולמזר - יש להם כתובה.												ק:
קטנה יוצאה בגט - אין לה כתובה, וכל שכן ממאנת	רב תני:											ק:

<p> disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story </p>	<p> מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof </p>
---	---

כתובות-אלמנה ניזונת		Talmud Navigator													
	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא			
ממאנת - אין לה כתובה, אבל יוצאה בגט - יש לה כתובה.	שמואל תני:											□	◇	ק:	
ואודא שמואל לטעמיה												■		ק:	
ממאנת - אין לה כתובה, יוצאה בגט - יש לה כתובה. ממאנת - לא פסלה מן האחיזין ולא פסלה מן הכהונה, יוצאה בגט - פסלה מן האחיזין ופסלה מן הכהונה. ממאנת - אינה צריכה להמתין שלשה חדשים, יוצאה בגט - צריכה להמתין שלשה חדשים.	דאמר שמואל:											■	◇	ק:	
מאי קמ"ל? תנינא כולהו:												⚡		קא.	
הממאנת באיש - הוא מותר בקרובותיה והיא מותרת בקרוביו, ולא פסלה מן הכהונה. נתן לה גט - הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו, ופסלה מן הכהונה	[תנינא]											■	⚡	קא.	
צריכה להמתין ג' חדשים איצטריכא ליה דלא תנן.												!	◇	קא.	
לימא כתנאי												⚡		קא.	
אין מעשה קטנה כלום, ואין בעלה זכאי במציאתה ולא במעשה ידיה ולא בהפרת נדריה, ואינו יורשה ואינו מיטמא לה, כללו של דבר: אינה כאשתו לכל דבר - אלא שצריכה מיאון	רבי אליעזר:											⚡	■	◇	קא.
מעשה קטנה כלום, ובעלה זכאי במציאתה ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה, ויורשה ומיטמא לה, כללו של דבר: הרי היא כאשתו לכל דבר - אלא שיוצאה במיאון	רבי יהושע:											⚡	■	◇	קא.
לימא, רב דאמר כר"א, ושמואל דאמר - כרבי יהושע												⚡		קא.	
אליבא דר"א כולי עלמא לא פליגי, כי פליגי - אליבא דרבי יהושע												!	◇	קא.	
שמואל כר' יהושע	[שמואל]											■	!	◇	קא.
ורב?												⚡	!	קא.	
עד כאן לא קאמר ר' יהושע התם - אלא מדידה לדידה, אבל מדידה לדידה לא.	[רב]											■	!	◇	קא.
ולא בלאות.													■	<	קא.
לא שנו אלא נכסי מלוג, אבל נכסי צאן ברזל אית לה.	וכהנא, אמרת לן משמיה דשמואל.												■	◇	קא.
אהייא?	הוי בה רב פפא:												^	◇	קא.
אילימא אממאנת													!	קא.	
אי דאיתנהו, אידי ואידי שקלא ואי דליתנהו, אידי ואידי לא שקלא													⚡	קא.	
אלא איילונות													!	קא.	
אי דאיתנהו, אידי ואידי שקלא. אי דליתנהו, איפכא מיבעי ליה: נכסי מלוג דברשותה קיימי אית לה, נכסי צאן ברזל דלאו ברשותה קיימי לית לה.													⚡	קא.	
אלא אשניה, וקנסו רבנן לדידה בדידה, ולדידה בדידה.													!	◇	קא.
ש"מ מדרב כהנא, עיילא ליה גלימא - קרנא הוי, ולא מכסי לה ואזיל עד דבלי.	רב שימי בר אשי:												■	◇	קא.
פירא הוי?	והאמר רב נחמן:												■	⚡	קא.
דרב נחמן פליגא.													!	קא.	
אין להן כתובה.													■	<	קא.
ל"ש אלא מנה מאתים, אבל תוספת יש להן.	שמואל:												■	◇	קא.
נשים שאמרו חכמים אין להן כתובה, כגון הממאנת וחברותיה - אין להן מנה מאתים, אבל תוספת יש להן	תניא נמי הכי:												■	◇	קא.
נשים שאמרו חכמים יוצאות שלא בכתובה, כגון עוברת על דת וחברותיה - אין להן תוספת, וכ"ש מנה מאתים													■	◇	קא.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
---	---

כתובות-אלמנה ניוזנת		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
והיוצאת משום שם רע - נוטלת מה שלפניה ויוצאה.											■	◇	קא:	
מסייע ליה לרב הונא											■		קא:	
זינתה, לא הפסידה בלאותיה קיימין.	דאמר רב הונא:										■	■	◇	קא:
זינתה, הפסידה בלאותיה קיימין.	תני תנא קמיה דרב נחמן:										■	○	קא:	
אם היא זינתה, כליה מי זנאי? תני: לא הפסידה בלאותיה קיימין.	א"ל: [רב נחמן]										;		קא:	
זו דברי רבי מנחם סתימתאה	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:										■		קא:	
זינתה, לא הפסידה בלאותיה קיימין.	אבל חכמים אומרים:										■	■	קא:	
אם מתחלה נשאה כו'.												■	קא:	
אילונית - אשה ואינה אשה, אלמנה - אשה גמורה	רב הונא:										■	■	◇	קא:
אילונית אשה ואינה אשה, הכיר בה - יש לה כתובה, לא הכיר בה - אין לה כתובה											■		קא:	
אלמנה אשה גמורה, בין הכיר בה בין לא הכיר בה - יש לה כתובה											■		קא:	
אחת זו ואחת זו אשה ואינה אשה, הכיר בה - יש לה כתובה, לא הכיר בה - אין לה כתובה.	רב יהודה:										■	■	◇	קא:
כנסה בחזקת שהיא כן ונמצאת שהיא כן - יש לה כתובה	מיתבי:										■	;	◇	קא:
הא סתמא - אין לה כתובה											■	;	קא:	
לא תימא: הא סתמא - אין לה כתובה, אלא אימא: כנסה בחזקת שאינה כן ונמצאת שהיא כן - אין לה כתובה.												!	◇	קא:
אבל סתמא מאי? אית לה, אדתני: בחזקת שהיא כן ונמצאת שהיא כן - יש לה כתובה, לשמעין סתמא וכ"ש הא												;	◇	קא:
כנסה בידוע ונמצאת בידוע - יש לה כתובה, כנסה סתם - אין לה כתובה	ועוד תני:										■	;	◇	קא:
תיובתא דרב הונא												;	קא:	
רב הונא מתני' אטעיתיה, הוא סבר: מדקא מפליג באילונית ולא קמפליג באלמנה, מכלל דאלמנה אפי' בסתמא נמי אית לה, ולא היא, כי קתני לה לאלמנה - אפלוגתא דאילונית קאי.												!	◇	קא:
הדרן עלך אלמנה ניוזנת													◇	